



**GALERIJA
FORUM**

CENTAR ZA KULTURU
I INFORMACIJE ZAGREBA
TESLINA 16, tel. 421-144

17. 6 – 15. 9. 1986.

**ZLATKO
KESER**

CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE SKOPJE
CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREB
ZAGREBAČKI KULTURNI MOZAIK

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM CENTRA
ZA KULTURU
I INFORMACIJE, Zagreb,
Teslina 16, tel. 421-144

Za izdavača
For the publisher
MILAN BREZAK

Urednik kataloga
Catalogue editor
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
Preface
IVE ŠIMAT BANOV

Grafički urednik
Graphical super vision
IVICA STANČIN

Prijevod na engleski
Translation into English
VILMA OŽBOLT

Fotografije
Photographies
FEDOR LIČINA

Likovna postava
Arrangement of exhibits
VIŠNJA KNEZOCI

Plakat
Poster design
IVICA STANČIN
ZLATKO KESER

Tisak plakata
Printing of posters
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Tehnička postava izložbe
Technical layout
ŽELIMIR MARTINJAK

Umnožavanje kataloga
Printed by
KREŠIMIR ŠTEFANOVIĆ

Naklada
Edition
500 komada

KESER

Zaludu sam ovdje tražio kerempuhovski, coprijaški, komedijaški znak, zaboravljajući da je kist jezik, njegov hod pobuna, a boja krv.

Još sam zaludnije tražio Imbru Skunkača, lamentacije o Stiberi, nevolje poreza i dažbina, anno domini 1573 i Stubicu, prnje bijednika izmučenih i isisanih od pijavica vlasti i nametnika svake sorte; puntara i Madžara istovremeno.

I tražeći sveze između ovog djela i Krležine riječi vidio sam da i riječ i boja urliču u Zagorju, ali i iza svih gorja ljudskih štala i marve u njoj.

I znam, on razara postojeći svijet iako se rađa u njegovoj plodnoj vodi. On traži svoju vlastitu sliku u kojoj ne postoji statistička forma odredene realnosti. On razara postojeći svijet ali zadržava ferment njegove kuge iz koje će niknuti novi. On uostalom razara maštom ali s njom i gradi jer je ona jedina i »sposobna stvoriti«.

Nehajev piše: »talent Miroslava Krleže zove se temperament«. Evo i umjetnika za kojeg se malom inverzijom može reći: temperament je njegov talent.

Nehajev piše: »to je literatura nerava u kojoj je jedina interpunkcija uskličnik«. Evo dakle i slikara kojemu je motorika nerava spiritus movens slike, kojemu nije do znaka nego do pulsa i koji sve povode pretvara u živi i dramatični ritam.

Stojim evo pred gotovo biološkim proizvodnjom, pred jednom neumjerenošću koja ne traži razloge za sliku niti za trag, a još manje želi da bude vodena. Kao da je afekt gospodar po sebi. Ali nema niti rane iz koje ne curi krv.

I uzalud tražim vidljivu sliku spojnice između riječi i slike koja bi se pouzdala u oko. Inventar je potpuno iščezao. Jednakost i pravda, odnosno njihovo odsustvo, to su Keserovi »motivi«. I drugi svijet koji nije za siromaha i bijednika to su točke bijesa i vrijetnosti uskličnika, urlika, bola i očajanja. One nisu sirotinjske prnje nego ritam gorčine i ritam pobune.

Pa ipak, ne tražim uporišta i opravdanja za sliku izvan njega (mogu sebi dozvoliti tu intimnost) jer je on (Keser) u suštini pobunjeni čovjek. Stoga ga je direktnije ranjavalo pitanje pravice i poniženja-pitanje koje je pretečio u limfu vlastitog krvotoka i ljudskog dostojanstva.

Nije naravno na umu imao nikakvu ilustraciju jednog po svemu legendarnog djela koje oscilira između poezije i drame. Ne prevodi on (pismo) s jednog jezika u drugi: ne zrcali riječ u sliku. On bljuje nanose i naplavine, u slici gdje svi oblici crte, gvalje, reljefi i organizmi truju jedni druge i gdje pucaju bojom zgrčene seljačke čeljusti, a kotači smrti čekaju i mrve svoj plijen. On piše kistom, špahtlom, tušem nosi istinu balada s onim egzistencijalnim »bjesnilom« i s onim udjelom nutarnjih uzbuđenja i vrućice s direktnošću koje se ne tiču pitanja »stila« vjernosti temi i gdje je pravopis pitanje drugog reda i bez značaja, a sintaksa naplavina na pučini volje poriva koji otkrivaju rudokope gamadi i čovjekove očajne, sulude i tragične sudbine. Trgovina mesom i žuljevima tuđeg znoja, besmisle ratova u kojima nije niti cilja niti vrline i plijena, slike smrti i tjeskobe (koja nije niti Franu Galoviću bila daleko od uzglavlja), pesimizam zlih sjena prožima ovu keserovsku konfiguraciju bijede koja je ideofektivnošću utrla svoj put. Ozakonjuje se dakle novo slikarsko viđenje koje ne prevodi jedno u drugo, kruto u tekuće: ne pretvara vino u vodu i vodu u vino.

I nema odslikavanja stiha koji je drama jer gubitak se spontanosti ne daje nadoknađivati ilustracijom ili posredništvom ikone. A svaki urlik stvara ožiljak u tkivu osjetljivosti i izvan socijalnog ili klasnog tj. općenitog postaje egzistencijalno živo i neposredno. Jer kada se na raznju peče njegovo meso peče se i tvoje.

U dinamičnoj fenomenologiji i konfiguraciji Keserovog jezika, u nadimanju i umnažanju oblika sve se riječi (balade) vraćaju izvoru i protiču ovdje novim koritom: svi se porivi i sve se slike vraćaju prvotnim istinama i bude u limfi krvi nove pobune koje ne mogu predvidjeti svoje lice i znakove. Coprijaši, lakrdijaši, galženjaci ili muži nisu poziv na odjeću niti na kronologiju tjeskobe. Slikareva je autonomija mnogostruka. Jer čast djelu, ali ne spašava jedno lice drugo.

IVE ŠIMAT BANOV

Futile was my search for the signs of Kerempuh (a popular buffon and a character in Miroslav Krleža's literature, trans.note), witchcraft and plebeian comedy, forgetful of the fact that the brush is a language, its movement a rebellion, its colour blood.

Still more futile was my search for Imbro Skunkač, the lamentations over the fate of Štibra (characters in M. Krleža's literature, transl.note), the burdens of tax levies, anno domini 1573 and Stubica (ref. to the 1573 peasants' uprising crushed in Stubica, transl.note), the rags of paupers tortured and sucked by the leeches of authorities and the parasites of all kinds: local nationalists and Hungarians alike.

In my search for the links between this work and Krleža's words I have found that both words and colours are howling throughout Zagorje (a region in Croatia, transl.note), but also from all other valleys and hillsides of human stables and their inhabitants.

Now I know: He (Keser) is out to destroy the existing world although sprung out of its placental fluid. He is in quest of his own picture free of the static form of a specific reality. He is out to destroy the existing world while retaining the ferment of its past to give rise to a new one. His imagination is both destructive and constructive. After all, imagination alone is capable of creation.

Nehajev writes: »Miroslav Krleža's talent is temperament«. About Keser one can say with some inversion: temperament is his talent.

Nehajev again: »His (Krleža's) is a literature of nerves where the exclamation mark is the only punctuation«. Keser is a painter whose nervous motor system is a spiritus movens of his painting, who is out pulsation rather than symbolization, who turns all stimuli into a living and dramatic rhythm.

As I stand there before what almost looks like biological production, before all that exuberance which seeks no reason for a picture or a trace thereof, I feel that emotion is a master in itself. But there is no bleeding wound either.

So I am in vain search for a visual link between the word and the picture that can rely on the eye. Inventory is completely gone. Equality and justice, or their absence, are Keser's »motifs«. The other world which is not meant for the poor and wretched devils is marked with exclamation marks, howls of pain and despair. Not the rags of misery, but the rhythm of bitterness and rebellion.

Yet I am not in search of some footholds and justification for a picture outside his own self (so much intimacy I can allow myself). For

Keser is basically a rebel. That is why he was more directly vulnerable to the issues of justice and humiliation, which he turned into a lymph of his own blood circulation and human dignity.

He certainly had no intention of illustrating a legendary (Krleža's) work which vacillates between poetry and drama. He does not translate one (verbal) language into another, the world into picture. He spewes alluvia in a painting where all forms, lines, reliefs and organisms are poisoning one another where the clenched peasants jaws are bursting and the wheels of death are lurking for and mauling their pray. He writes with his brush, his trowel. In black ink he carries on the truth of ballads with the existential »fury«, with the share of internal excitement and fever, with the spontaneity heedless of the questions of »style« and topic. Right spelling here is a questions of secondary importance and syntax is an alluvium on the surface of drives revealing the mines of vermin and man's desperate, insane and tragic destinies. The trade in flesh and other men's sweat, the absurdity of wars in which there are no aims, no virtues, no booties, the picture of death and anguish (also characteristic of Fran Galović's work), the pessimism of evil shadows, these are the elements of Keser's configuration of misery which has here paved its way with its inherent ideativeness and emotionality. This inaugurates a new painting vision, one that does not translate one media into another, the solid into fluid, wine into water and vice versa.

A verse, which in itself is a dream, cannot be visually copied; the illustrative effort or the iconic mediation cannot make up for the loss of spontaneity. Each howl of pain leaves a scar in the living tissue beyond the general social and class-bound set-ups, becomes something immediate and existentially alive. For when a man's flesh is roasted on a spit, yours is also roasted.

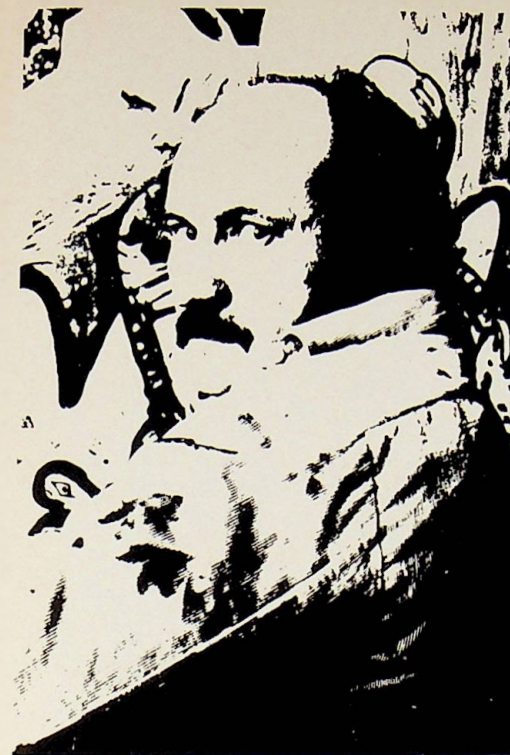
In the dynamic phenomenology and configuration of Keser's language in the heaving and growing of his forms, all words (ballads) are returning to their source and start flowing in a new bed. All drives, all pictures are returning to their original truth stirring up new rebellions in the blood lymph, with no certainty as to what faces and signs they will assume. Magicians, buffons, gallowsmen or peasant males do not invite to a specific attire or a chronology of anguish. The painter's autonomy is multiple. A work must be given credit, but one face cannot save another.

Šimat-Banov





IZ CIKLUSA »BALADE«



BIOGRAFIJA

Rođen 23. 1. 1942. u Zagrebu. ALU Zagreb, završio 1967. g. u klasi prof. O. Postružnika. Od 1967. do 1969. g. na postdiplomski studij na ALU – prof. O. Postružnik. Od 1971. do 1975. g. suradnik je majstorske radionice K. Hegedušića 1974. g. suradnik K. Hegedušića u spomen-domu na Tjentištu. Živi i radi u Zagrebu, Trnjanska 7a, tel. 532-317, atelijer 445-405

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1975. g. Zagreb, galerija »Izlog«
- 1976. g. Zagreb, galerija knjižnice V. Nazor
- 1978. g. Zagreb, studio Galerije Forum
Varaždin, Narodno kazalište
»August Cesarec«

- 1979. g. Cloppenburg, galerija 3 (Keser, Švaljek)
Varaždin, Narodno kazalište
»August Cesarec« (Keser-Švaljek)
- 1981. g. Zagreb, salon galerija »Karas«
Čakovec, Muzej Međimurja
- 1982. g. Velika Gorica, galerija »Galežnica«
Karlovac, galerija »Zilik«
- 1983. g. Zagreb, galerija »Gibu«
Zagreb, Galerija Forum
Dubrovnik, galerija »Sebastijan«
- 1984. g. Kumrovec, Narodno sveučilište
Klanjec
Dubrovnik, Zagrebačka slavistička škola
Zagreb, Umjetnički paviljon (dodjelom velike nagrade)
Zagreb, galerija »Mladost«
Palmizana, galerija »Škorpion«
- 1985. g. Varaždin, galerija »Sebastijan«
Split, galerija »Alfa«
Novi Sad, galerija Kulturnog centra
Pančevo, Savremena galerija
centra za kulturu »Olga Petrov«
Sombor, galerija »Likovna jesen«
Sremska Mitrovica, galerija »Lazar Vozarević«
Titov Vrbas, likovna galerija Doma kulture
- 1986. g. Zagreb, autorski izlog Knjižare
»August Šenoa«
Zagreb, Galerija Forum
Sudjelovao je na preko 150 kolektivnih izložbi u zemlji i inozemstvu.

NAGRADE:

- 1967. g. Zagreb, Nagrada za slikarstvo Alu
- 1970. g. Beograd, druga nagrada za slikarstvo Doma JNA
- 1973. g. Zagreb, VI Salon mladih – Nagrada za slikarstvo
- 1976. g. Zagreb, VIII Salon mladih – Nagrada za slikarstvo
- 1980. g. Zagreb, 15 Zagrebački salon, Nagrada sekcije prijedlog
- 1981. g. Zagreb, 16 Zagrebački salon, Velika nagrada
Dubrovnik, 3 Dubrovački salon – Nagrada za slikarstvo
- 1984. g. Čačak, 13 Memorijal Nadežde Petrović – Nagrada stručnog žirija za slikarstvo
- 1985. g. Karlovac, 4 BAJ – Nagrada privredne komore
Zagreb, 13 Zagrebačka izložba Jugoslavenskog crteža – nagrada fonda Moša Pijade
Beograd, NOB u djelima Jugoslavenskih stvaralaca – priznanje žirija



IZ CIKLUSA »BALADE«



IZ CIKLUSA »BALADE«



CIKLUS »BALADE«
34 SLIKE U POVODU 50. OBLJETNICE
IZDANJA »BALADA PETRICE KER-
EMPUHA« MIROSLAVA KRLEŽE

1-34 SLIKE, KOMBINIRANA TEHNIKA NA
PAPIRU
103x72 i 100x71



ČLANOVI GALERIJE
FORUM
MEMBERS OF THE
FORUM GALLERY

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ
RAUL GOLDONI (1919–1983)
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
ZLATKO KESER
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
EDO MURTIĆ
DALIBOR PARAĆ
ŠIME PERIĆ
OTON POSTRUŽNIK (1900–1978)
ZLATKO PRICA
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ

U GALERIJI FORUM IZLAGALI SU
EXHIBITIONS IN THE FORUM
GALLERY

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGANA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENČIĆ
ZLATKO PRICA
IVO ŠEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILIO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENJA KANTOCI
STEGO BINIČKI
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRIŠČIĆ
VIRGILIJE NEVJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE SPACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
JOVAN SOLDATOVIĆ
LJUBOMIR PERČINLIĆ
GORANKA VRUS MURTIĆ
JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDRAG NEŠKOVIĆ
DALIBOR PARAĆ
PETAR HADŽI BOŠKOV
BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRAČIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRIČESKI
FADIL VEJZOVIĆ
PIERO TARTICHIO
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFIČARI IZ HAMBURGA
SUVRREMENI UMJETNICI IZ
SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAG B. PROTIĆ
STANKO JANČIĆ
ANTE KAŠTELANČIĆ
ROBERT RAUSCHENBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO
MILAN KONJOVIĆ
PETAR MAZEV
GUALTIERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIĆ-JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA KRAUS
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
MAJA DOLENČIĆ-MALEŠEVIĆ

DRAGO TRŠAR
ANDREJ JEMEC
ELIZABETH FRANZHEIM
SUVRREMENA UMJETNOST
KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUSZ LAPINSKI
IVO KALINA
MATKO TREBOTIĆ
GRUPA MLADIH AUTORA IZ
ZAGREBA
ANTE MARINOVIĆ
MUSLIM MULLIQI
AGIM CAVDARBASHA
OLGA JANČIĆ
ZLATKO KESER
ĐURO PULITIKA
SLAVKO KOPAČ
SHYQRI NIMANI
BORIS DOGAN
DORA KOVAČEVIĆ
SOFIJA NALETILIĆ-PENAVUŠA
GLIGOR ČEMERSKI
JOSIP BIFFEL
KUZMA KOVAČIĆ
STANKO POSAVEC
ENGJELL BERISHA-BEFRE